

τὰ θέλητρά της, ἀλλ' εἶχε καὶ τοὺς κινδύνους της. Ὁ ἀνὴρ ἐκεῖ κατὰ τὴν νύκτα ἰδίως ἦτο νοσηρότατος ἐνεκα τῶν πέριξ πυρετογόνων τελμάτων, καὶ οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι δὲν ἐσύχναζον διὰ τοῦτο αὐτόθι. Μάλιστα καὶ οἱ ἀγρόται ἠναγκαζόντο νὰ παραμείνωσι χάριν τῶν ἐργασιῶν των περὶ τὰ μέρη ἐκεῖνα διαρκῶς μετέβαινον καὶ διενυκτέρουν εἰς Παλαιὸν Φάληρον.

Ἦλθεν ὁ σιδηρόδρομος καὶ ἔκαμεν ἐκεῖ κατ' ἄρχας μίαν στάσιν, ὅπως λέγεται εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν γλῶσσαν, χάριν τῶν λουομένων, μίαν στάσιν, ἣτις ἀπέβη καλλιτέρα καὶ ἀποτελεσματικωτέρα, ἀφ' ὅσας ποτὲ διεννοήθη νὰ διενεργήσῃ ἡ Ἀντιπολίτευσις. Τὸ Φάληρον ἤρχιζε νὰ καλλωπίζεται, νὰ γίνηται κομψόν, νὰ μεταβάλληται εἰς εὐχάριστον θερινὸν καταφύγιον τῶν Ἀθηνῶν. Βαθμηδὸν τὸ Φάληρον ἔγεινεν ὅ,τι ἔγεινεν, καί, ἂν ἡ φιλοκαλία καὶ ἡ πρόοδος ἠθέλων ἐπιστατήσῃ διαρκῶς, θὰ ἐγίνετο πολὺ καλλίτερον, καὶ οἱ πυρετοὶ δὲν θὰ ἐνέδρευον ἀκόμη τὴν νύκτα εἰς τὰ πέριξ τῆς τερπνῆς παραλίας. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ σιδηροδρόμου ὑπῆρξεν ὁπωσοῦν λαίμαργος καὶ προσεπᾶθει εἰς ὅλα νὰ καταστήσῃ τὸ Φάληρον μονακρατορίαν, ὥστε νὰ ἐφορᾷζῃται ἐν Φαλήρῳ καὶ αὐτὴ ἡ Μεγάλη τεσσαρκακοστὴ καὶ αὐτὴ ἡ Πρωτομκχιζή! ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ἐπὶ τέλους δὲν ἔβλαπτεν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔβλαψεν ἦτο ἡ κερδοσκοπία, ἡ ὁποία ἅμα εἶδε τὸ Φάληρον ἀκμάζον, ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἠθέλησε νὰ τὸ καταστήσῃ παράρτημα τοῦ χρηματιστηρίου καὶ ἐγκατεστάθῃ πανταχοῦ ἀπὸ τῶν τελματοδῶν οἰκαπέδων μέχρι τῶν τραπεζῶν τῶν ξενοδοχείων.

Αὐτὴ ἡ φυλλοξήρα τῆς κερδοσκοπίας, ὁ ἄσπονδος ἐχθρὸς πάσης προόδου, ἠπειλήσε καὶ ἐξασκολοθεῖ ν' ἀπειλῇ τὴν ὥραίαν αὐτὴν τῶν Ἀθηνῶν ἑξοχήν.

..

Νέοι ὀρίζοντες παρουσιάζονται διὰ τὸ Φάληρον. Ἰδρῦθη ἀπὸ πέρυσι μία κάποια οἰκοδομητικὴ Ἑταιρεία «τὸ Νέον Φάληρον», ἣτις, ὡς λέγει, σκοπεύει νὰ μεταβάλλῃ τὸ Φάληρον εἰς πόλιν, μάλιστα εἰς πόλιν! μὲ ἀγορὰν, λέγει, μὲ ὕδατα (; ;) λέγει, μὲ ὑπονόμους, μὲ δῆμαρχον φυσικὰ καὶ ἰσως ἰσως μὲ Χρηματιστήριον.

Καὶ ἡ Ἑταιρεία αὕτη — καὶ τοῦτο εἶνε τὸ σπουδαιότερον — δὲν δρᾷ ἐντὸς κύκλου ὠρισμένου, ἐκ τῶν συνήθων ἐπιχειρηματιῶν, ὧν αἱ καθημεριναὶ ἀλλόκοτοι ὠφέλειαι ἡ ζημίαι ὀλίγον ἐνδιαφέρουσι τὴν λοιπὴν κοινωνίαν· ἐπεκτείνεται εἰς κύκλον πολλῶ ἐυρύτερον χάρις εἰς τὸ εὐτελές τρίμημα τῆς Μετοχῆς ὀρισθὲν εἰς ἓν ἑκατοντάδραχμον μόνον, ὅσον δηλαδὴ δύναται νὰ ἔχῃ κατὰ μέρος ἐκ τῶν οἰκονομιῶν του καὶ ὁ πτωχὸς οἰκογενειάρχης καὶ ὁ ἐργάτης, οἵτινες δύνανται νὰ κυριευθῶσιν ἀπὸ τὸν πειρασμὸν νὰ τὰ ριψοκινδυνεύσωσιν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι κέρδους.

Τὸ Φάληρον πόλις!... Φαίνεται τὸσον περίεργος, τὸσον φαντασμαγορικὴ αὕτη ἡ ἰδέα, ὥστε ἀξίζει τὸν κόπον νὰ τὴν διαπραγματευθῶμεν ἐκτενέστερον.

Καὶ θὰ τὸ πράξωμεν τοσοῦτο μᾶλλον ὅσον τὸ Φάληρον ἀνήκει ὄχι εἰς τοὺς ὀλίγους δεσπότας, κυριάρχους καὶ ἐκμεταλευτάς του, ἀλλ' εἰς ὅλον τὸν ἀθηναϊκὸν κόσμον, ὅστις ἐκεῖ εὕρισκε ὀλίγην ἀναψυχὴν καὶ διασκέδασιν, πληρώωνων ἀντὶ τούτου ἀδρῶς, ἕτοιμος ὢν καὶ νῦν νὰ ὑποκύβῃ εἰς τὴν νέαν φορολογίαν.

Πρέπει ἐν εἰλικρινείᾳ νὰ ἴδωμεν κατὰ πόσον αἱ ἐπαγγελίαι τῆς οἰκοδομητικῆς Ἑταιρείας εἶνε ἐποικοδομητικαὶ

διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν κεφαλαίων τῶν ἐτέρων καὶ νὰ βεβαιωθῶμεν, ἂν τὸ ἀμυδρὸς ἔδαφος τοῦ Φαλήρου παρέχῃ αὐτῷ στερεὰ θεμέλια.

Ἡρώδης ὁ Ἀττινός

ΕΡΧΕΤΑΙ

Ὁ Θεωδώρακης ἔρχεται... πῶ! πῶ! βροχιά, πῶ! πῶ! χαριῆς! πλακώνουν τὸν Πρωθυπουργὸ πολλὰ μεγάλας συμφοραῖς. Ὁ Θεωδώρακης ἔρχεται... σηκώνονται οἱ Πατρινοί, καὶ ὁ Κοιτογούρης ὁ κλεινὸς τὸν ἀρχηγὸ του προσφωνεῖ. Ὁ Θεωδώρακης ἔρχεται μέσα 'στὸ τόσο ξαφνικὸ καὶ τραγουδᾷ ἡ Ζανταρὰς «Θεωδωράκη, Θεωδωράκ».

Ὁ Θεωδώρακης ἔρχεται... ρονκέταις, φώσφωρα πολλά, ἀπ' τὸ Παρίσι ἔφθασε μὲ τετρακόσα τὰ μυαλά. Μὲ τοὺς μεγάλους λόγους του, ὅπου σαλιεὶ κάθε νοῦς, ἐξετρελλάθη ὁ Καρνὼ μὲ ὅλους τοὺς Παρισινοὺς. Ὁ Θεωδώρακης ἔρχεται τροπαιοφόρος νικητῆς καὶ ἔβγηκε ἀσπροπρόσωπος ὁ ἰδικὸς του βουλευτῆς.

Τόπο ἀνοίξετε γι' αὐτὸν... παντοῦ ἐχόρτασε τιμάς, καὶ ἂν ἔβγη καὶ ὁ Μπούμπουλης, χαρὰ σ' αὐτόν, χαρὰ σ' ἐμᾶς. θὰ ξεχασθοῦν τὰ λάχανα καὶ τόσα χρόνια θλιβερά καὶ τὸ στομάχι μερικῶν δὲν θὰ βαρῇ τὸν ταμπούρι. Ὁ Θεωδώρακης ἔρχεται μέσα 'στὸ τόσο ξαφνικὸ καὶ τραγουδᾷ ἡ Ζανταρὰς «Θεωδωράκη, Θεωδωράκ».

Ἐμπρὸς τοῦ ρόδα στρώσετε καὶ ἄς χαροῦν οἱ Κρητικοί, ὁ στρατηλάτης ἔρχεται, τῶν Γάλλων ἡ πολιτικὴ. Τὴν Συμμαχίαν τὴν τριπλὴν ἐκτύπησε 'στὰ δυνατὰ καὶ οἱ Γάλλοι ἐκατάλαβαν, δεῖ δὲν κάνει χωρατὰ, καὶ παρασήμων καὶ σταυρῶν τοῦ ἐδωρήθη ὄρμαθός, ὡς καὶ ὁ Μπούφαλος ὁ Μπίλ τὸν ἐφοβήθη ἀληθῶς.

Καὶ τώρα ἔρχεται ταχὺς νὰ μᾶς φουσκώσῃ μ' ἄλ' αὐτά, καὶ στέκων εἰς παράθυρα καὶ εἰς ἐξώστας οἰκιῶν πάλιν τὸ «Ἕλληνες ἐσμεῖν» τὰ μᾶς εἶπῃ ὀρθὰ κοφτὰ καὶ ἐπιστρατεύσεις γὰρ (ἡτῇ δεκαοκτὼ ἡλικιῶν) Ὁ στρατηλάτης ἔρχεται... χαρὰ σὲ κάθε Κρητικὸ καὶ ἄς τραγουδᾷ ἡ Ζανταρὰς «Θεωδωράκη, Θεωδωράκ».

Ζουρ